D.nr.4-54/202024
4-24046553-38-4-26042024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

21 mai 2024 or. Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Teleneşti)
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedinte de şedinţă
Judecător Iurie Hîrbu
Grefier Ina Meleca
în prezența agentului constator Gheorghe Borș
în prezența contravinientului *****
examinând, in şedinţă de judecată publică, in limba de stat, conform procedurii generale, cauza contravenţională cu privire la acuzare a lui:

***** născut la data de *****originar și domiciliat în s. ***** r. Telenești , cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, IDNP *****, supus militar, neangajat în cîmpul muncii, fără antecendente, cet. R.Moldova

în săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (4) din Codul contravenţional,

în baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

***** la data de 12 aprilie 2024 aproximativ la orele 14:00 în s.***** r. Telenești a condus motocicleta de model ,, VIPER TXM50QT-B" fără număr de înmatriculare și fiind în stare de ebrietate aloolică avînd concetrația vaporilor în aerul expirat de 0,74 mg/l, depășind astfel gradul minim admisibil.

În cadrul ședinței de judecată agentul constatator , a solicitat aplicarea contravinientului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În ședință de judecată contravinientul vina și-a recunoscut-o pe deplin solicitînd deasemenea săi fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar asupra faptei sale a comunicat că, la data de 12 aprilie 2024 pe la orele 14:00 se afla în gospodăria lui Rotarenco Nicolae unde lucre împreună cu mai mulți cetățeni. Tot atunci unul din lucrători pe nume Ion , familia nu o cunoaște, la rugat să plece pînă în centrul satului să pună bani pe contul unui numar de telefon .Sa urcat pe motocicleta sa de model ,, VIPER TXM50QT-B" fără număr de înmatriculare și fiind în stare de ebrietate aloolică la întoarcere a căzut jos pierzîndu-și cunoștința , revenindu-și în spital, unde fiind testat alcooscopic i-a fost stabilită o concetrație de 074 mg/l. Recunoaște că a consumat alcool înainte de-a se urca la ghidonul motocicletei.

Studiind materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată ajunge îa concluzia, că învinuirea imputată contravenientului şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de judecată reiterează că, în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art.6 din Convenție.

Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele:

- clasificarea faptei potrivit dreptului național conform dreptului intern,
- fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională,
- natura faptei incriminate,
- dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală,
- natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În acest sens, instanța de judecată ține să remarce că, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

În concluzie, reținând din criterile menționate mai sus, faptele din speța dedată justiției, reprezintă acuzații în materie penală în sensul art.6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

În corespundere cu practica CtEDO, contradictorialitatea procesului presupune posibilitatea părţilor în proces, civil sau penal, de a lua cunoştinţă cu toate probele sau observaţiile, anexate la dosar şi a le comenta (Cauza Morel, 27); iar în procesele judiciare, unde se ciocnesc interesele private opuse, egalitatea părţilor presupune că fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cazul, inclusiv probele, în condiţii în care nici una din părţi nu are o prioritate vădită (Cazul Dombo Beheer B.V., 33).

În cauza Nicoleta Gheorghe c. României, Curtea a făcut câteva precizări extrem de importante cu privire la obligaţiile ce le revin părţilor într-o astfel de cauza, astfel "odată stabilita aplicabilitatea art. 6 în cauza concreta, este de o importanta cruciala ca instanţele de judecata care sunt sesizate cu soluţionarea unor plângeri împotriva unor procese-verbale de contravenţie, să acorde constatatorului în mod efectiv posibilitatea de a

propune probe prin care să aducă dovada contrară celor reţinute de agentul constatator si de a-şi prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii.

În continuare, instanţa notează că, în conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravenţional, Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 425 alin. (7) Cod contravenţional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

In conformitate cu prevederile art.21 din Constituţia R. Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Articolul 5 alin. (1) Cod contravenţional stipulează, că nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Respectiv, conform articolului 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În accepţiunea articolului 8 alin.(1),(2) Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Articolul 10 alin.(1) Cod contravenţional prevede, că constituie contravenţie fapta -acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1),(2) Cod contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sauinacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştientsurvenirea acestor urmări

Potrivit art. 374 alin.(1) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatareacontravenţiei,

examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Iar în conformitate cu alin. (21), al aceleeaşi norme, procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenţiei.

Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

In conformitate cu articolul 375 alin.(1)-(3) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

La fel, articolul 6 din CtEDO, consacră dreptul la un proces echitabil, iar reieşind din jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, reflectate în cauza Ziliberberg contra Moldovei (nr.61821-40, 1 februarie 2005), Curtea a decis, că contravenţia comportă un caracter "penal" în sensul art. 6 din Convenţia Europeană.

În aceeaşi ordine de idei, potrivit jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs. România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Potrivit art. 6&3,lit. a) din CtEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune, este prezumată nevinovată pînă ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa, să prezinte probele respective, să fie asigurat cu apărător.

Articolul 378 alin. (1),(2) Cod contravenţional stipulează că, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod. Pe parcursul procesului contravenţional, părţile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat).

Conform articolului 381 alin.(1),(2) Cod contravenţional, că orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.395 alin.(1) lit. c) Cod contravenţional, cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează:

privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate;

privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii;

privarea de dreptul special;

munca neremunerată în folosul comunităţii;

arestul contravenţional;

Articolul 425 alin.(1)-(6), lit. c) şi (7) Cod contravenţional, indică expres, că probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele- verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute:c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu articolul 440 alin. (1),(2) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plîngere sau denunţ ori se autosesizează cînd dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie fie prin constatarea faptei contravenţionale.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţionl, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică

făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Articolul 443 alin.(1),lit. d),e),f) Cod contravenţional stipulează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde:

fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387.

Potrivit articolului 445 Cod contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datelor şi faptelor indicate la art.443 are ca efect nulitatea acestuia.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită formă "ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, conform prevederilor art.443 alin.(1) Cod contravenţional, care indică expres conţinutul obligatoriu al procesului -verbal cu privire la contravenţie.

Conform pct.3 și 4 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărâre Guvernul nr.296 din 16 aprilie 2009 cu modificările și completările ulterioare:

Se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool:

a) în sânge – 0,3 g/l;

b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Se atestă ca stare de ebrietate alcoolică:

a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentraţiei de alcool de la 0,3 g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat;

b) cu grad avansat – în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat.".

In conformitate cu art. 134 [12] alin. (1) şi alin. (2) Cod Penal „ Prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

În cadrul ședinței de judecată sa stabilit că, ***** la data de 12 aprilie 2024 aproximativ la orele 14:00 în s.***** r. Telenești a condus motocicleta de model „ VIPER TXM50QT-B” fără număr de înmatriculare și fiind în stare de ebrietate aloolică avînd concetrația vaporilor în aerul expirat de 0,74 mg/l, depășind astfel gradul minim admisibil.

Astfel vinovăția lui ***** se dovedește prin următoarele probe și anume procesul verbal de testare alcooscopică din care reese că la data de 12 aprilie 2024 ***** a fost supus testării alcooscopice în vederea stabilirii gradului de alcoolime în aerul expirat unde sa stabilit o concetrație de 0,74 mg/1, procesul verbal de cercetare la fața locului și anume a accidentului rutier cu implicarea lui *****, declarațiile martorului Spînu Nicolai, procesul verbal de cercetare a motocicletei avariate, precum și prin procesul verbal cu privire la contravenție bnr. MAI06 214801 din data de 24 aprilie 2024 perfectat lui ***** pe art.233 al.4 Cod contravențional.

Concentraţia vaporilor de alcool depistată în aerul expirat de ***** de 0,47 mg/l , depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit în art. 134 din Codul Penal şi în pct. 3 lit. b) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pen stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

În consecinţă, instanţa consideră că vinovăţia lui ***** a fost dovedită şi urmează a fi recunoscut vinovat de săvîrşii contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod Contravenţional.

Potrivit art. 8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al feptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

Pedeapsa contravenţională constituie o măsura de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de instanţele de judecată, în numele legii persoanelor vinovate de săvârşirea contravenţiilor, şi impune lipsuri şi restricţia drepturilor lor.

Pedeapsa are ca scop restabibirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi fapte contravenţionale de către contravenienţi sau de alte persoane.

Conform art 233 alin. (4), Codul contravenţional, Conducerea vehiculului către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, săvîrşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie

infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 450 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de 15 zile.

Astfel, cu referire la cele enunţate *supra* şi având în vedere că, este dovedită pe deplin vinovăţia făptuitorului ***** în săvârşirea faptei contravenţionale specificate în procesul verbal cu privire la contravenție din data de 24 aprilie 2024, instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune în conformitate cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivite cu gravitatea contravenţiei săvârşite, astfel ca sancţiunea ce urmează să i se aplice lui ***** să fie sub formă de munci neremunerata în folosul comunităţii.

Totodată, nu s-au constatat existenţa restricțiilor impuse de prevederile art. 37 alin. (7) din Cod contravenţional. Mai mult, munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată doar militarilor prin contract şi persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.

La stabilirea categoriei pedepsei care urmează să i se aplice făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de faptul că, în şedinţa de judecată ***** a acceptat să execute o sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, deoarece nu dispune de mijloace financiare pentru a efectua plata unei amenzi.

Acesta are o situaţie financiară precară, astfel încât pedeapsa spb formă de amendă nu poate fi aplicată. Executarea unei astfel de pedepse ar putea fi iluzorie, în principiu, şi ar putea să nu asigure atingerea scopului pedepsei şi să nu conducă la corectarea făptuitorului or, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciului contravenţiei săvârşite, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională.

Astfel, la aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ia în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei împrejurările comiterii faptei, personalitatea contravenientului; lipsa unor circumstanţe atenuante sau agravante, prevăzute de art 42, 43 Cod contravenţional, precum şi lipsa circumstanţelor şi cauzelor care înlătura caracterul contravenţional al faptei.

Totodată probele prezentate nu au fost contestate de către contravenient, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanţei nu au fost prezentate.

Luînd în consideraţie cele menţionate, instanţa de judecată consideră că făptuitorul este vinovat în săvârşirea faptei imputate acţiunile căreia se califîcă potrivit art 233 alin.(4) al Codului Contravenţional, şi ca urmare instanţa consideră oportună şi echitabil aplicarea acestuia a sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 50 ore.

Pe motivele expuse şi în conformitate cu art. 233 alin.4, art. 452, 462 ,466 CC judecata:

hotărăște:

***** se recunoaște vinovat și se condamnă în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.4 Codul Contravențional și se supune sancțiunii contravenționale în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de 50 (cincizeci) ore.

Se explică contravenientului ***** prevederile art 37 al.6) Cod Contravenţional, că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În termen de 10 zile de la data rămînerii definitive a hotărîrii judecătorești, copia acesteea cu dispoziția de executare a hotărîrii se va expedia în adresa Biroului de Probațiune Telenești.

Hotărîrea e cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău m termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei /sediul Telenești/

Preşedintele şedinţei, judecător Iurie Hîrbu

Copia corespunde originalului Iurie Hîrbu